

ÅKERHOLMARN

Färden går mellan böljande åkrar och träddungar längs med väg E65. En bit bort syns ännu en åkerholme, denna gång i närheten av vägen. Barnen behöver gå på toaletten och vi svänger av vid rastplatsen vi sett så många gånger förut.

En hög mur möter oss vid infarten. Över den svävar ett tak. Vägen följer muren fram till parkeringen. När vi parkerat går vi mot taket och toalettterna. Mellan byggnader och murar skymtar de böljande omgivningarna. Vi stannar till under taket, väntar på vår tur, blickar ut och får synd på en stig där nere på ången. Barnen följer stigen med blicken till dess början och tar sig förväntansfullt småspringande dit. Vi följer alla med längs stigen mellan träden, ut mot de öppna åkrarna. Det finns mycket att upptäcka längs stigen. Många naturelement som stenar och stockar men också en och annan skulptur gömmer sig i vegetationen. I slutet av dungen, ut mot åkern, slår vi oss ner på en bänk innan vi fortsätter tillbaka mot bilen.

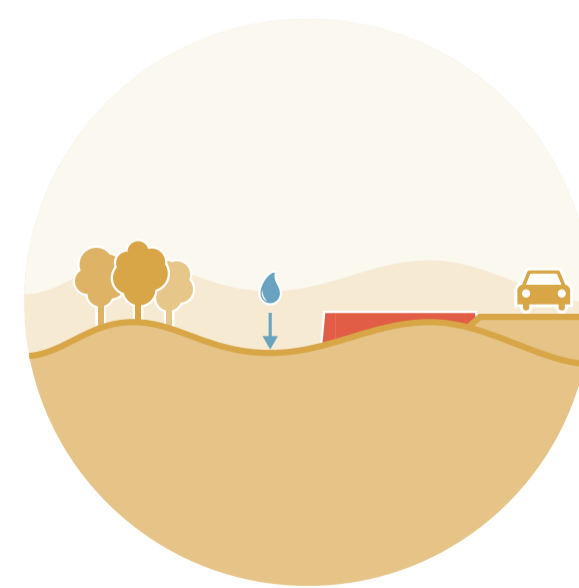
Då vi vänder oss om ser vi taket vi kom ifrån uppe på en mur inbäddat i grönska likt ett av alla de tak på omkringliggande gårdarnas ekonomibygnader.

– Titta där nedanför. En spång. Dit går vi.

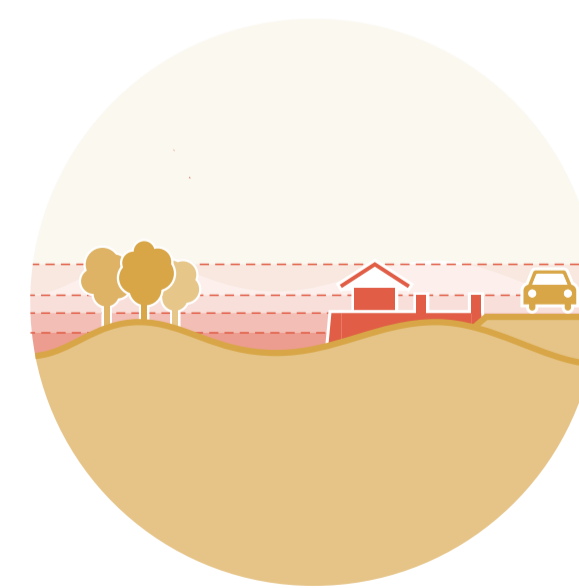
Medan barnen balanserar på spångens kanter och spanar efter grodor sätter vi oss på murens nederkant och njuter av solen i lä här nere bakom kullen. Men så börjar det plötsligt regna och vi skyndar tillbaka.

Vi hinner precis in under taket innan det börjar ösa ner. En gardin av vatten och ett öronbedövande smatter får oss att fascinerat dröja oss kvar. Vi är inte ensamma. Vid långbordet sätter vi oss bredvid en lastbilschaufför som bjuder oss på kakor och berättar om sina resor. Efter ett kort tag blir det uppehåll. Vi säger hej då och tar oss torrskodda tillbaka till bilen för att fortsätta vår resa.

LANDSKAPSFÖRSTÄRKNING TA AVSTAMP I OMGIVNINGEN OCH FÖRSTÄRKI

Lågpunkten och så mycket åkermark som möjligt bevaras. Hårdgjorda ytor samlas vid vägen.

Horizontella tillägg förstärker det böljande landskapet och sticker ut.

Vegetationstillägg inordnar sig i kulturlandskapet likt åkerholmar, skymmer trafikplatsen söderifrån och stärker områdets ekologiska samband.

PORT LÄMNA BILEN PÅ PARKERINGEN OCH BYT MILJÖ

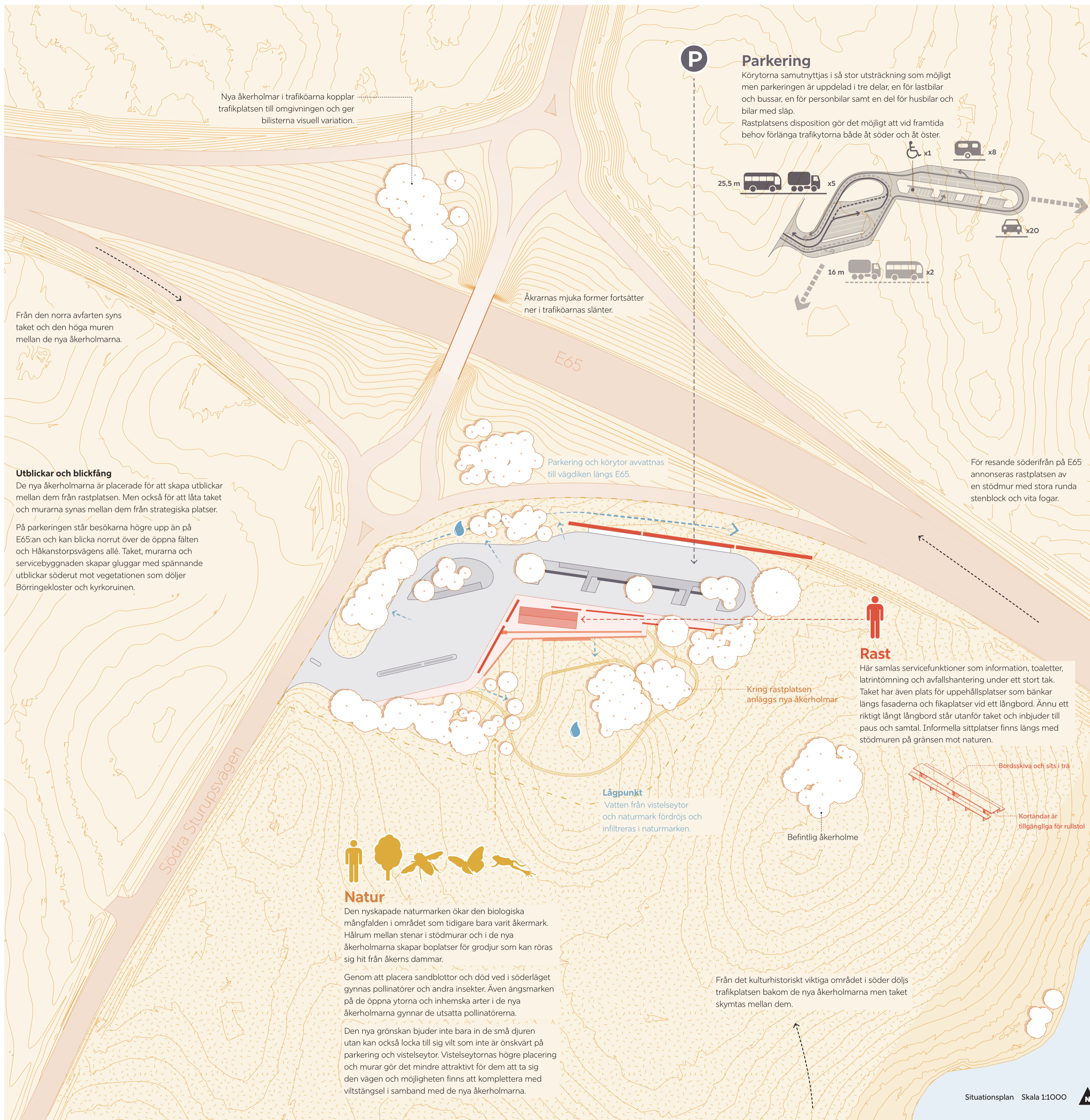

Tre tydliga zoner, **Natur | Rast | Parkering**, med portkänsla mellan parkering och rast.

MILSTEN IGENKÄNNING FRÅN VÄGEN

Murar och tak kikar fram mellan träden, annonserar sig mot E65:an och leder trafiken mot parkeringen.

Åkrarnas mjuka former fortsätter ner i trafiköarna och nya åkerholmar kompletterar de befintliga. Rastplatsens hårdgjorda ytor samlas mot vägen så att så mycket åkermark som möjligt kan sparas och bli rekreativa naturtytor.

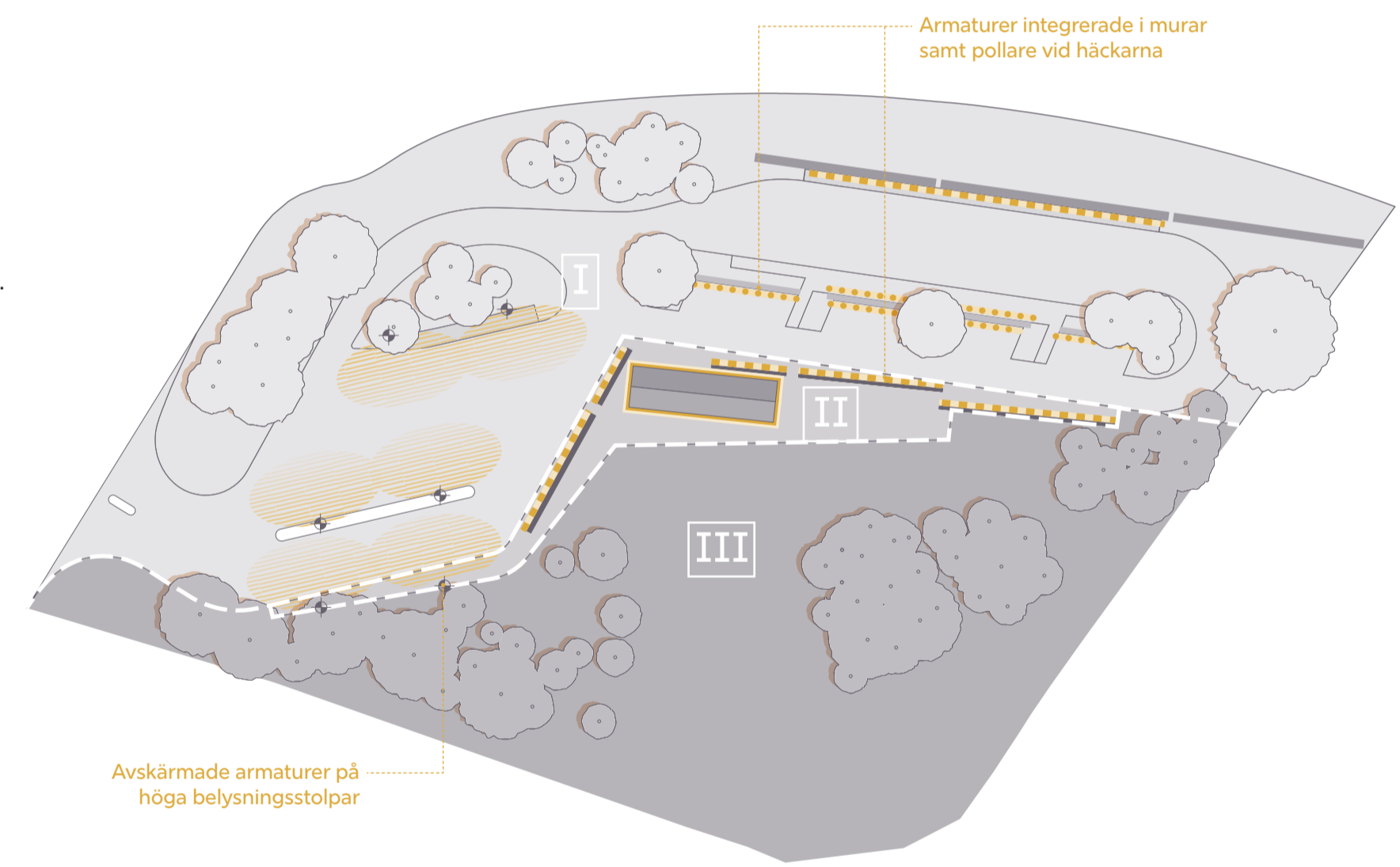
Belysning

Ljumsmiljön följer de tre funktionszonerna och skapar en gradient från ljus till mörker. Hela ljumsmiljön karaktäriseras av ett varmt ljus med låga färgtemperaturer och hög färgåtergivning som är behagligt att vistas i. Avskärmade och nedåtriktade armaturer minimerar risken för bländning och negativ påverkan på det omgivande öppna landskapet. Genom ljusstyrning kan ljusnivån anpassas till platsen och ett mer dämpat nattscenari skapas.

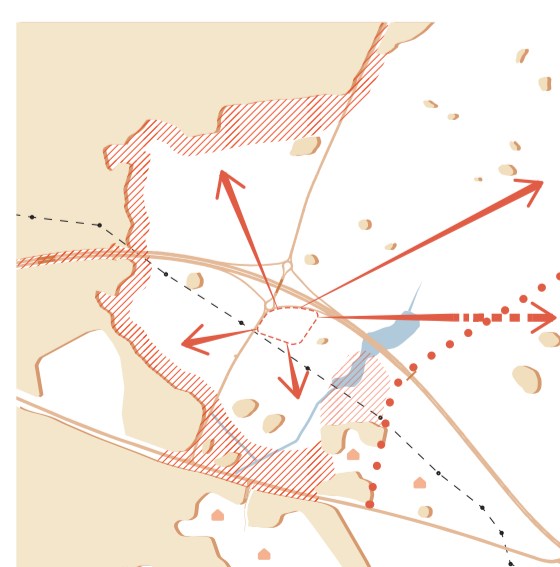
I Parkering: Entrén och uppställningsplatsen för lastbilar och bussar får en jämn och avbländad grundbelysning. Parkeringsytorna för bilar har lågt monterad belysning som bidrar till god rumslig överblick på den öppna ytan och minimerar påverkan på omgivningen.

II Rast: Taket, rastplatsens målpunkt och platsen för uppehåll under mörkare tider, ljussätts för att synas på håll, skapa identitet till platsen och ge ett varmt och behagligt ljus att vistas i. Det ljussätts inuti med uppåtriktad och dold belysning. Små, avbländade spotlights från taket belyser marken runt huset. Långbordet under taket belyses ovanifrån med ett fokuserat ljus på bordet och människorna som samlats runt om det.

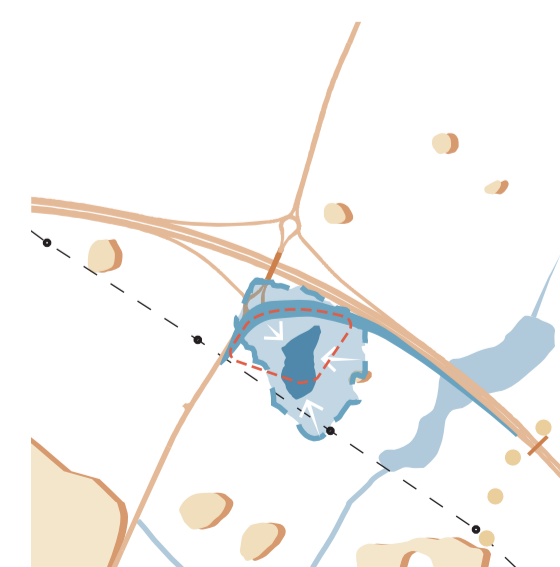
III Natur: För att bevara naturkaraktären och mörka livsmiljöer för djurlivet förblir naturmarken obelyst. Härifrån kan man som besökare blicka ut över stjärnhimlen och det omgivande öppna nattlandskapet mot Börtingekloster.

Ett landskap präglad av godsens historia och modern infrastruktur
Rastplatsen ligger i ett böljande jordbrukslandskap med spridda åkerholmar och enstaka dammar omgivet av mindre skogsområden. Ett godslandskap från medeltiden som kontinuerligt brukats. Godslandskapets byggstenar är häckar, alléer och tydliga gränser av trädklungor i det stora landskapet. Träden är inhemska sekundära arter som blir stora och gamla tex. lind och ek. Gårdarnas ekonomibyggnader är i trä, tegel eller natursten med tak av tegel, eternit eller plåt.

Visuella sammanhang och sikttlinjer påverkade av topografi och landskapsobjekt
Det böljande landskapet gör att sikten varierar mycket beroende på var en står. Om en människa står på marken i höjd med Södra Sturupsvägen innan överfarten av nya E65:an skymts den längre sikten av träddräer och åkerholmar i tre riktningar. Längre sikt över jordbrukslandskapet får en mot nordöst.

Rastplatsen, en befintlig lågpunkt i landskapet
På arbetsområdet finns en lågpunkt med avrinningsområde både från intilliggande åker och från arbetsområdet. Diket längs södra Sturupsvägen har begränsad kapacitet. Avrinning dit bör undvikas.

Jordbrukslandskapet, ett hinder för djurliv
I området runtomkring finns stora naturvärden men på platsen finns inte mycket idag eftersom det är åkermark.
Problemet i ett åkerlandskap som detta är att djurens spridningsvägar är starkt avgränsade. Speciellt pollinerare och groddjur har svårt att röra sig längre sträckor.

